

ЦІНА 120
ГРН. М.

Студентські Вісті

Міжнавік для членів

Української Студентської Уряди
в Мюнхені.

ЧИСЛО

27

Рік 1

Неділя 20 жовтня

1946

ЗАПІСТ.

1. За наші людські права
/Збори мешканців Осели ЛУПВ і УСР/
2. З розмови з головою ЦЕСУС-а др.-ом П.
Мельником.....
3. Евген Бобикевич. Мистецтво і прогрес...
4. З студентського життя.....
5. З Високих шкіл.....
6. З життя УВВІ.....
7. Вплиси до УТГІ.....
8. З інших шкіл.....
9. Від наших кореспондентів.....
10. Генерал Айзенговер в Мюнхені.....
11. В.Д. Небуденний день /репортаж/.....
12. Спортова сторінка.....
13. Рікне..

СТУДЕНТСЬКІ ВІСТІ - Тижневик на правах
рукопису.

Виходить по неділях. Поміщені дописи, під-
писані дійсним прізвищем або псевдонімом
з становищем автора, але не конечно становищем Редакції. Всі рукописи мусять бути
написані на машинці і лише на одній сторінці. Не використані рукописи не повертаємо
і в цій справі не листуємося.

Видавець:
Українська Студентська
Громада в Мюнхені.

Редактор:
Колегія.
Начальний Редактор:
Володимир Дубняк.

STUDENTS' NEWS - Ukrainian Students Weekly. Published for the
Members of the Ukrainian Students' Association in Munich.
Private copied.

Проблеми днія.

ЗА НАШІ ЛЮДСЬКІ ПРАВА

Збори мешканців Оселя ЛУПВ і УСГ в Мюнхені.

17. жовтня 1946 р. відбулися збори мешканців Оселя ЛУПВ і УСГ в Мюнхені при № 53. На зборах зачитано відозву міжнародного Комітету Захисту Людських Прав Політичних Біженців. Збори одноголосно приняли резолюцію в якій домагаються: Права Азилю для політичних біженців і виселенців усіх національностей.

Збірного поселення до часу повороту в демократичні нації Батьківщини.

Признання і загарантування нам повних людських прав і демократичних свобод, покликуючись на постанови Атлантичської Карти і статуту Об'єднаних Націй, спираючись на заяви Президентів Рузельта і Трумана, во ім'я високих засад й ідеалів християнства, гуманізму й демократії.

Че допустити, щоб про нас рішали без нас. Лай у часописах про нашу долю вважуватимуть різні голоси не забракне і нашого голосу з домаганням визнати нас за повноправних людей, що мають право на життя, свободу, працю і щастя.

З РОЗМОВИ З ГОЛОВОЮ ЦЕСУС-А Д-РОМ ПЕТРОМ МЕЛЬНИКОМ.

В звізу з появою комунікату про заключення порозуміння між Студентськими Централями, з дні 3.10.46. Ред.-колегія "С.В." перевела розмову з найбільш компетентним в цій справі Головою ЦЕСУС-А др. П.Мельником, який подав додаткові вияснення до оголошеного вже ча сторінках "С.В." комунікату.

Питання: - Будь ласка, поінформуйте нас про генезу Комунікату з дні 3.Х.46 які заходи в тому напрямі поробив Пр-від ЦЕСУСа, і які були перешкоди порозуміння.

Відповідь: Існування на студентському терені двох центральних студентських обєднань - це аномалія наших днів. В звязку із появою заяви Проводу ЦЕСУСа про відновлення діяльності їхньої централі повстало дивовижна ситуа-

ція, що українське студентство об'єднують й репрезентують два об'єднання із майже тодіжними назвами /різниця тільки у величині другої букви/, із подібними структурами та засягом діяння. Серед загалу студентства зродилася реакція проти такого стану й виникло бажання зліквідувати два об'єднання та створити одне. Виразом цього стремління були резолюції багатьох студентських Громад та постанови ІІ Зізду ЦЕСУСа.

Зарах після уконоституовання нового Проводу ЦЕСУСа рішили ми поробити перші кроки при помочі переписки із Проводом ЦЕСУСа для усунення непорозуміння.

В першому листі поставлено з нашого боку пропозицію про завищення всяких форм боротьби між обома об'єднаннями заки дійде до цілковитого зговорення. Дальша переписка пішла в напрямку конкретних внесків. Це був однак дуже недосконалій спосіб переговорів, зваживши існування кордонів між нами, непевність свогооднішньої пости й зволікання в часі, тому й слід було піти на устні переговори. Стріча наступила в дні 3. жовтня й у висліді Комунікат про заключення порозуміння.

Перешкоди для зговорення були більше технічного як суттєвого характеру. Важне, що з обох сторін була добра воля до цього, лише підхід до розвязки цієї справи був дещо відмінний. Все це не міняло суті справи.

Питання: — Як розуміти точку З. Комунікату, що говорить про продовження діяльності ЦЕСУСа і ЦЕСУСа до часу скликання Всеестудентського Зізду?

Відповідь: що оба Цесуси дальше вестимуть діяльність намічену статутами й постановами зіздів — це ж зовсім ясно. Від цього могли б звільнити студентське товариство тільки загально-студентський зізд, розвязання діяльності владою, цілковите незainteresування членами, або причинами наведеними в статуті про ліквідацію товариства. У нашому випадку жадна із вище наведених причин не входить в рахубу, отже ЦЕСУС існує дальше й веде свою роботу згідно із статутом. Це саме відноситься до другого партнера.

Питання: — Як уявляєте собі практичне діяння Всеестудентської Координаційної Комісії в зв'язку з постановою про продовження діяльності ЦЕСУСа і ЦЕСУСа?

Відповідь: щоби працю обох об'єднань повести в напрямку об'єднання, чи злиття, чи взагалі по лінії створення одної централі, та щоб уникнути непорозумінь, третій чи неясностей створено провізоричне тіло Всеестудентську Координаційну Комісію. До її найважніших завдань буде належати:

- а/ технічна підготовка Всеестудентського Зізду,
- б/ вирізювання проекту нового статуту,
- в/ вирізювання проекту правильника Зізду,
- г/ інформаційна чинність про справи звязані із порозумінням,
- г/ усі заходи для переходу із стану двох централь в одну.

Питання: - Яких позитивних наслідків можна сподіватися для студентського життя із факту заключення порозуміння?

Відповідь: Годі дати відразу дуже вичерпну відповідь. Ясним відразу стане, що завжди краще є як два противники заперечати взаємну боротьбу й подадуть собі руки до згоди і ще тоді, коли вони не повинні бути ворогами, бо одна ідея їх єднає й суттєвих причин непорозуміння немає. У нашому випадку важним є, що замість двох студентських обєднань, які велику частину енергії /праці й коштів/ зужиць на взаємне себе поборювання, в будущому звернуть цю енергію в позитивну сторону, як напр.: краще зорганізування українського студентства, акцію за здобуттям місць у високих школах Німеччини й Австрії де є більшість нашої еміграції; акцію за висвіднання можливості студій у інших країнах як напр.: ЗДНР, Англія, Канада, Франція, Скандинавія і ін. Краще поставлення організації допомоги студентству, краще наладнання зв'язків із чужим світом, достойнішу презентацію українського студентства перед своїми й чужими. Прикладів можна в безконецькість множити. Конкретна праця залежатиме від величі поставлених завдань та від живих людей, які намічені плани будуть реалізувати.

Питання: - Чи передбачений докладніший реченець скликання Все-студентського Зізду?

Відповідь: Речинець Зізду ще точно не усталений. Певним є, що не ранше чим кінець грудня. Доцільним було б до трьох місяців зізд відбути.

Питання: - Як оцінюєте появу нелегального студентського журналу "Стежі" і чи уважаєте його появу оправданою?

Відповідь: Появу журналу "Стежі" слід уважати за явище некорисне. Для справи обєднання й для кристалізації студентського середовища не то, що нічого корисного не вносить, ба навпаки ширенням неправдивих тверджень, закидів та рівнем "полеміки" приносить дезорієнтацію студентства й громадянства. в загально студентських справах, в яких до речі зовсім не визнається. Ми й тому уважали за вказане взагалі не відповідати на сторінках нашої преси на все те, що там "підмететься" й в нам бік "закидається".

п и п и п и п и п и п и п и п и п и п и

М И С Т Е Ц Т В О І П Р О Г Р Е С.

/Шляхом дискусії/.

Багато можна би дискутувати над проблемами, заторкненими товаришем З.Ш. у статті П.Н. "До генези мистецтва" /гляди "Студентські Вісти ч.26/.

Можемо, наприклад, оспорювати, чи наш волохатий прадід, рисуючи гострим камінцем буйвола на стіні печери /прояв мистецької експресії/, ставив собі питання - "Хто я?" - "Звідкіля я?" - "Пошо це все?".

А може радше він залишив ставлення подібних питань своїм нащадкам, виправді "нездібним на таку мистецьку екстазу,

на яку здібний житель пралісу, та зате з більше від нього розвиненим " *vatio* ".

Може оспорювати, чи примітивні вірування дикої пралюдини виникнули, як наслідок космічно-бутевих рефлексій, чи вони були тільки відгомоном душевних емоцій в суворій боротьбі за існування, висловом безмежної слабосили у відношенні до незрозумілих сил, та спробою "переблагати" ті сили.

Схилюючись до того другого пояснення, я теж знаходжу зв'язок релігії з мистецтвом, хоча не в тому розумінні, що товариш З.Щ.: і релігія і мистецтво лежать у позаціональній сфері відчувань і є відгуком якоїсь ніжної струни людської психіки на драматичність життєвих змагань.

Без боротьби протилежних сил не було би розвитку, не було би прогресу, не було би мистецтва, релігії, філософії.

Однаке з філософією діло друге: вона теж кристалізувалася в боротьбі протиріч, але в її основі лежить розум. Інтуїція має тут підрядне значення, бо її осаги щойно тоді будуть повноцінні, коли дістануть логічне обґрунтування. Філософія, це наука. Між науковою і мистецтвом є приблизно така різниця, що коли наука служить реально практичним цілям /як людина, техніка, суспільство тощо/, то мистецтво безпосередньо не звязане з виробничими процесами, залишається ціллю саме в собі. Основною рисою мистецького твору /на думку англ. теоретика О.Копподу/ є естетичний елемент, основною метою - викликати естетичне враження. Таке визначення насуває нам думку, що побіч основних, існують ще побічні риси і цілі. Тут доходить до ядра моєї теми: Людина, як "*animal sociale*", носить духове п'ятно середовища, в якому вона виховалась. Мистецький твір, як твір соціально визначеної людини, сам також мусить бути соціально визначений.

Хоч як об'єктивний хотів би бути творець, він завжди підсвідомо буде до деякої міри тенденційний. І далі: не одна відсталана політична сила, не одна чорна *шаріja* знаходила в історії своїх співіць.

Так отже, в одному і тому ж творі може йти в парі прогарна форма з поганими соціальними тенденціями.

Патетично-натхнену музику Вагнера використав гітлеризм для своєї пропаганди; в клекотливому гаморі і фанфарній величині тієї музики підчував німецький дрібний буржуа тевтонську буряну стихійність і маршовий крок залізних Фридериціанських колон.

Можливість такого сприймання музики Вагнера в юному разі не заперечує геніальності того великого композитора.

Така можливість, очевидно, не повинна спричинювати якоїсь адміністративної заборони вагнерівських опер у демократичному суспільстві. Вагнер залишиться раз на завжди власністю вселюдської культури.

Однаке наведений приклад заставляє нас оцінювати мистецький твір не з самої тільки естетичної точки погляду, але теж зі становища суспільного розвитку і прогресу. З такого становища поганіми, а навіть шкідливими будуть бездоганні під мистецьким оглядом романі Шолохова і драми Корнійчука.

Шолохов змальовує у райдужних красках ідилічний устрій країни, де в дійсності панує безмежне насилия і колгоспний визиск. Корнійчук всеціло віддав свій великий талант на послуги режимові тієї країни і з допомогою літератури виконує тим брудну роботу. Мистецтво ушляхетнює людину, додає їй полету, робить її крадю. Воно вибиває її зі стану духової інертності, застою, пасивності.

"Вічний Революціонер - дух що тіло не до бою - рве за поступ,

дастя, волю - він що живе, він що не змер".

Суспільно-позитивну роль воно повністю виконуватиме щойно тоді, якщо очиститься від усіх диструктивних, декадентських, протинародніх акцесорій.

Хай живе революційне мистецтво — могутній двигор вселюдського поступу!

Е. Бобикевич

З СТУДЕНТСЬКОГО життя.

Європейські вчені їдуть д' Америку.

Представники американських високих шкіл та університетів запросили одну групу 39 викладачів та професорів одинадцяти європейських націй до студійної подорожі в Злучені Держави Америки.

Гости вивчають напрямні та системи американських високих шкіл та університетів, а також самі читатимуть окремі реферати.

Німецькі студенти поїдуть в Америку.

В Мюнхені заплановано будування отоплених цільтів для студентів, щоби таким способом полегшити мешканеві трудномі.

В наступному році понад 1000 студентів на кошти Америки поїдуть до Злучених Держав. Так повідомив Др. Зюс з приводу одного викладу в Університеті про політичні питання для відносно студентів.

Під головуванням видатного знавця
Ніцшеянства Квінета / Quinet / в
Французькому Університеті Aix-en-Pro-
vence засноване товариство для дослі-
дження Ніцшеянства. / Société Française
d'études Nietzscheennes /
Завдання товариства - краще вивчення
і зрозуміння творів німецьких філосо-
фів та їх загальний вклад в філософію.

Міжнародна студентська поміч в Женеві.
World Student Relief 13, Rue Calvin
Geneva, Switzerland

Тут же на такій самій адресі працює Міжнародна Студентська Служба International Student's Service що видає свій бюллетень. Подаємо короткі фрагменти з брошюри "Out of the Ruins" що видана в Швейцарії, Комітетом Міжнародної Студентської Допомоги.

Pēn

Звідомлення з посліднього року, написане під час кінцевих фаз європейської війни називалося "Віл війни до миру".

Теперішнє звідомлення називається історією одного року, що в ньому студентство піднімається із руїн його університетського світа, зустрічається взаємно після шести довгих років ізоляції в антинацистівських рухах і конц.таборах і разом розглядає тепер питання відбудови університетів і відповідної підготовки самого себе до мирного часу. Це не був легкий рік. В Європі й Азії, спустошених через насильство й терор було знищено велику скількість културних інститутів, не о才算уючи при цьому їхніх членів. Напр. в Китаю, перенісся нац. університет Гонаю в 1944 до

через воєнні події в Центр. Гонані, а в квітні 1945 він був знову змушений переїхати до Сіяну. Багато студентів, приблизно одна тисяча, находилися на шляху до жалюгідного стану. В цей самий час перебув і університет в Будапешті багато воєнних страхіть, а студенти в університетських ден-

трах Голяндії пережили в останніх днях зими голодівку, а тисячі інших вичікували з дня на день звільнення від невільництва примусової праці й терпінь в таборах і полоні. Ці приклади служать для ілюстрації стану більшості студентства Європи й Азії на весну 1945. Які ж зміни можуть принести кілька місяців! В липні зустрілися студенти 12-х країн з провідниками Світової Студентської Допомоги на першій повоєнній інтернаціональній студ. конференції в Комблю в Франції. В серпні відбулося першетрет представництво WSR зустріч в Женеві. В вересні виїхав до Сполучених Штатів, щоб переговорювати із півн.-амер. і китайськими провідниками Світової Студентської Допомоги. В листопаді виїхав Ролянд

до Індії, Китаю, Філіппін і Японії. Через березень 1946 майже кожний європейський і східний край відвідало представництво Світової Студентської Допомоги, а спільна програма студ. допомоги була складена під керівництвом студентів, що брали активну участь в рухах спротиву в одній з дотичних країн. Європейський Студ. Допомоговий Фонд і національний студ. допомоговий комітет в Китаю - відділи Світової Студ. Допомоги не тільки пережили страхіття війни, але й піднялися з їх руїн з добрим досвідом й духом товариськості й студентської солідарності, що доказав своєї вартості в одному році на шляху з війни до миру. В різних країнах студентські спільноти стали дійсністю, студенти нашли іхні місця в університетах і з великим запалом почали інтересуватися всім цим, що сталося в інших країнах і працювати в інтересі культурного й наукового поступу, що від нього воно були дотепер відірвані.

Це завдання Світ. Студ. Доп. було подвійне. З одного боку старалася зона відновісти запалові студентів через пересилання книжок і журналів до студ. центрів, через посилення особистого контакту й через допомогу здібним студентам в покінченні іхніх університетських студій. З другого боку Світ. Студ. Допом. давала ма-

теріальну полекшу, а теперішні нові обставини довели до її посилення й цим самим до задовіляючого виконання цієї частини програми. Самозрозуміло ВСД не може занедбувати проблемами харчів, вібрания чи медикаментів в час, коли студентам є необхідні ці життєві середники. Але таке поширення програми ССД мусить ограничуватися до певного числа проектів, бо загальна потреба є так велика, що ССД-ді грозить небезпека поширення рідких ресурсів, що не зросли у відношенні до неограничених запотребувань. В деяких країнах ССД була здібна дати дещо більше як символічну допомогу, до чого б треба було вдесятеро більшого бюджету. Але в теперішній момент є неможливо побачити як можна фінансувати такий бюджет з обмеженого числа комітетів для підвищення фонду, бо є факт, що ССД не зможе запевнити більших фондів для студентів з загальної допомогової праці. Першою характеристичною рисою ССД є, що вона базується на студ. підприємстві. Велика частина цих фондів приходить від студентів і професорів цих країн, що не потерпіли під час війни як інші. Як вже було згадано деякі національні комітети прийняті для допомоги на початку року, повідомили про іхні цілі одержання самодопомоги й співпраці комітетів ССД, Норвегії, Голяндії, Бельгії й Чехословаччини. Данія є, може, передовим відзеркаленням цієї тенденції, а данський комітет вислав на протязі кількох місяців важливу програму для допомоги чужинецьким студентам в іхніх потребах.

Знання, що на його звертають велику увагу студенти країн, що самі терпіли страшний терор мало величезне значення при віdbudovі іхньої моралі там, де цього найбільше було потрібно.

В парі з цим розвитком пішов розвиток нових націон. студ.

допомогових комітетів, завдяки чому праця ССД стала тепер більш успішною; в першу чергу надано допомоги хворим на туберкульозу студентам, полоненим й депортованим студентам. Дальше поведено працю над переписанням конечних потреб і інтелектуальної допомоги.

Остається ще відмітити, що всі ці праці не проходили в одному повітро-порожньому просторі. Це стало зовсім ясним на конференції в Комблю, напр., що студентський світ змінився від передвоєнних днів. Всюди намагалися студенти створити одну університетську спільноту, що сама в собі буде дійсною спільнотою.

Поступові елементи студентського життя, що приводили до об'єднання зі студ. допомогою могли в цей самий час бути тісно звязані з проблемою природи й структурою університету самого. І неможливим відбути студентську конференцію в справі допомоги не обговоривши в цей самий час ріду університету й студентських спільнот, що їх треба реконструувати й ім помагати. Три головні частини ССД: Інтернаціональна Студентська Служба, ISS.

І Світова Студентська Аристіянська Федерація працювали в своїх власник сферах над виясненням майбутності університетів. Підготовний Комітет нової світової студентської унії, зорганізований в Празі має обєднувати працю його правних відділів при збиренні й розподілі фондів в співпраці з ССД. Це є допоміжним знаком, що всі з цих груп, репрезентовані багатьма різними точками погляду й тенденціями є поважно склонні на віддавання позитивного причинка до відбудови університетів. ССД буде продовжувати допомагати тим елементам з кожної групи, що віддалася ідеалам університету, що йому до диспозиції вона стояла впродовж років війни.

Шлях, що в ньому було це все дане за послідній рік є живо символізований двома образами. Перший - це образ руїн Варшави, серед яких живе

й працює 5.000 студентів; він представляє знищення, поза яким університетський світ має бути відбудований в багатьох місцях. Це знищення не є всюди фізичним, але сьогодні воно означає скалічення моральної й матеріальної дії. на багато університетів.

Другий образ - франц. студенти медицини находяться серед мирних обставин інтерн. універ. Санаторії в Лейсін, Швейцарія. Цей образ представляє моральну й фізичну регабілітацію, що її ССД потрапила забезпечити різними формами під час року й котра уможливила незаможним студентам вийти із руїн і підготовити їх для майбутності.

/Переклав з англійського
Ю.К - к./

Закінчення війни видвигає на студентському форумі інші проблеми. Проблеми ці звязані головно з життям депортованих студентів в Німеччині, Австрії і в других державах, де є табори депортованих осіб. Трактування їх є від'ємне від студентів біженців так як ними з часом заопікувалась УНРРА, а їх майбутнє на ширшу скалю погоджуватиме міжнародна організація. Природні є, щоби УНРРА і інші добродійні організації заопікувались групою студентів біженців, що з поєднаних причин не можуть повернутися до своїх власних батьківщин.

В осені 1945 р. УНРРА віднеслась до з пропозицією помістити людей при головній квартирі в Німеччині, які мали б розглядати студентські справи.

Відвідання УНРРА і Фрайкгольмом, який має великий досвід праці студентської POW /Організація Полонених Студентів/ в часі фійни, дало почин до опублікування деяких даних в "Новому Листі".

На основі цих даних в Німеччині є /загально/ 6 000 дп студентів, що студіюють на німецьких УНРРА університеті в Мюнхені і

балтійському в Гамбургу університетах. Пан Фрайкгольм розділив книжки та інші студійні матеріали поміж студентами і в імені зобовязався відвідати літнє засідання.

World Students Relief

Світова допомога студентам послала була м. теріяльну допомогу /харчі, студійні матеріали/ до студентських центрів, до положення було найбільш загрозливе. Ці випадки були в місяці квітні 1945 р., коли Голландія післала була харчі Чехословаччині, Мадярщині, віденським студентам, Польщі, Індонезії, Філіппінським студентам і т.д. Часто є випадки, коли не можна послати великої допомоги, але все ж таки і ця мінімальна поміч психічно задовільняє людину.

Одною з найбільших змін програми WSR протягом року є праця над вивезеними студентами. Рік тому як центр студентського життя був перенесений до Швейцарії. Рівно ж того року був зложений звіт праці. Подробиці звіту можна відшукати в "Рапорті польовому".

З закінченням війни і емігрування народів в Європі і Азії з'явилися нові групи студентів біженців. В цій ситуації WSR зобов'язується помогати тим студентам. Студенти мусять бути високо академічними, добре заавансувані в своїх студіях, бути в повній гармонії з метою, яку накреслила собі . Є багато студентів, що стоять перед закінченням своїх студій і потребують хоч би шматок допомоги.

В Китаю є багато вибраних студен-
тських груп, які пробивають собі
шлях до студій різними способами.
В Європі WSR підтримується /American
Jon Distribution Comittee/
американським християнським коміте-
том для біженців і іншими. Центри

утворились в різних містах як у Женеві, в Лондоні, Штокгольмі, Парижі, Римі і в Нью-Йорку. Шведський Комітет допомагає 60 балтійським студентам біженцям з послідньої війни.

Всіх разом є понад 600, що одержують грошеву допомогу: 279 в Швейцарії, 150 в Англії, 100 в Франції, 40 в Італії і мала кількість в ЗДА і Австралії. Велика кількість студентів, приблизно 6.000 одержала книги і інше. Проблема студентів біженців за рік зросла. WSR буде робити всі заходи дати як найширшу допомогу згаданим студентам. Ми є задовільні, що самі студенти виказали бажання виховуватись на керівниці національного і їх світу.

/Переклав з англійського
Ф - р./:

3 ВИСОКИХ ШАТЛ.

Початок нового академічного року на факультеті права і суспільних наук Українського Вільного Уні- верситету

В Мюнхені.

З 2. листопаду цього року розпочинається новий академічний рік на факультеті Права і Судоприміжних Наук УВУ. Вписи на І. і вищі семестри відбуватимуться від 15.4. до 5.11. 1946. Заяви про впис до складу слухачів треба подавати до канцелярії УВУ. При заявлі мають бути подані документи: про закінчення середньої освіти, серент. про прослухані семестри та складені іспити на інших високих школах, метрика народження і життєпис. В окремих випадках особи, що не мають свідоцтва зрілості, можуть бути прийняті на правах вільних слухачів.

В програмі факультету, крім су-
то правничих дисциплін, в пошире-
ному виді представлений цикл су-
спільних і економічних наук.

Український Вільний Університет — це висока школа, що існує вже

25 років, і її дипломи і ступені визнаються всіма іншими європейськими високими школами.

**Адреса Каміцелярії УВУ: Мюнхен, 8,
Йоганніспляц 6.**

ФФФФФФФФФФФФФФФФФФФФФФФФФФФФФФ

З життя Української Економічної Високої Школи.

Дня 9.Х.46. відбулися в Укр. Високій Економічній Школі загальні збори членів Економічної Секції, за програмою:

I. Відкриття зборів та вибір президії.

II. Реферат капітана Франка "До проблеми студентських організацій".

III. Звіт з праці уступаючого проводу.

IV. Інскусія над звітом.

V. Уділення абсолюторії уступаючому проводові.

VI. Вибір проводу Секції на зимовий семестр.

VII. Віхучі справи.

Ад.1/ Збори відкрили та подав пропозицію покликання президії здорів, голова секції капітан Ф.

Було подано дві кандидатури на голову та секретарку президії.

Пропозиція Микитчака Богдана:

Сторчо - голова президії та Троєст Олена секретарка.

Пропозиція Макогона Омеляна:

Процік Степан - голова президії, Трепет Олена секретарка.

По проголосуванні більшістю голосів до президії покликано концепцію кандидатів другої листи.

Голова президії Процік Степан, перебираючи на себе ведення зборів, в першу чергу відчитав порядок зборів, та звернувся до присутніх, чи хто немає до цього порядку застереження.

до порядку дня поставив своє застереження проф. Горбачевський, а іменно, щоб з програми усунути реферат, який забере багато часу і цим самим не можна буде розвинути слідуючі точки.

Цю пропозицію прийняли присутні одноголосно.

Ад 3. Загальний звіт з праці Економ. Секції склав уступаючий голова капітан Франко.

Звіт подамо в наступному числі "С.В".

Про праці агрономічного підвідділу УТГІ

в Мюнхені.

УТГІ - є висока школа з 4-х річним терміном навчання. Вона складається з факультетів: 1/ Агрономічного і 2/Інженерного і 3/Економічного УТГІ, як і будь-яка інша школа, по засінчені її дає звання дипломового інженера агронома, економіста, хеміко-технолога, а також звання ветеринарного лікаря.

Всі відділи цієї школи працюють в Регенсбурзі, і лише Ветеринарно-Зоотехнічний, VII та VIII семестр агрономічного відділу працюють в Мюнхені /Фюріхшule 58/.

В минулому 45-46 академічному році на VII семестр агрономічного відділу було зачислено 34 українців /чоловічої та жіночої статі/, які колись навчалися в інших високих школах агрономічної вертикалі, але з різних причин не могли тих шкіл закінчити.

Впродовж минулого року ті 34 студенти прослухали повний курс дисциплін, що передбачено за планом на VII та VIII семестрі, і зарах приступили до складання дипломових іспитів та до захисту дипломових праць. Незабаром 34 українці, що рік тому, стояли на роздоріжжі не маючи жодного факту, стануть в ряди висококваліфікованих фахівців з дипломом інженера, агронома в руках.

Продовж минулого академічного року до УТГІ також зголосилися 14 особи, які в минулому вже закінчили якісь високі агрономічні школи, але з різних при-

чин не змогли дістати дипломів про закінчення тих шкіл.

Підготоцьки інженерів агрономів продовжуються. Вписи на студії на УІ та УІІI семестрі відбуваються в Мюнхені, Фюріхштрассе 53.

Мюнхен, 1.10.1946.

Делегатура УТГІ.

ВПИСИ
до країнського Технічно-Господарського Інституту /УТГІ/ в Регенсбурзі
/Українська Висока Політехнічна Школа/.

Ректорат Українського Технічно-Господарського Інституту продовжує вписи нових студентів на такі факультети, відділи та семестри:

Агрономічно-Лісовий Факультет
у Регенсбурзі:

на I, II та III семестри /спільні для агрономів і лісівників/,
на У семестр /підвідділ агрономічний/,
на У семестр /підвідділ лісовий/,
на УI семестр /підвідділ агрономічний в Мюнхені/.

Ветеринарно-Зоотехнічний Відділ
у Мюнхені:

на I i III семестри.

Інженерний Факультет
у Регенсбурзі:

Академіко-Технологічний Відділ - на I, II i III семестри,

Будівельний відділ - на I, II i III семестри.

Економічний Факультет
у Регенсбурзі:

на I, II i III семестри.

При вписі треба предложить:
1/ прохання про прийняття на відповідний факультет і відділ,
2/ відпис документу про освіту /матуру/ і
3/ короткий життєпис.

Вписи до Інституту приймаються до 1-го листопаду ц.р.

Адреса Інституту:

ЛОВЕЛЬСКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ.

Як академічна приватна школа з відділами теології, права канонічного, і наук суспільно-економічних і гуманістичних, проводить вже другий рік і нараховує близько 1000 студентів. В часі війни були замордовані: ректор ксьондз Антоні Шиманський, Генріх Жичинський -професор польської літератури та проф. права Ч.Мартинак. Тепер ректором є ксьондз проф. Антоні Сломковський.

ВИСОКА МУЗИЧНА ШКОЛА
В МЮНХЕНІ.

Вступні іспити для зимового семестру 1946/47 відбудуться від 4 до 9. листопада.

Подання надсилати до 19 жовтня

München, Äussere Prinzregentenstr. 4 Stuckvilla

Осторожна перед медичними студіями.

Марбурзький університет остерігає студентів перед медичними студіями. З 15 тисяч поступивших заль може бути прийнято лише 120.

Зимовий семестр 1946-47 р.р. на університетах англійської зони починається 1. листопада.

Читайте і поширяйте

СТУДЕНТСЬКІ ВІСТИ

Єдиний студентський

ТИПІВІК

ШАНСЛІНГШТАДТСКИЙ ФІЛІАЛ

ВІД НАШИХ КОРРЕСПОНДЕНТІВ.

Генерал Айзенговер в Мюнхені.
Від спеціального кореспондента "Студентських Вістей" /.

Генерал Двайгт Д.Айзенговер -
шef Генерального штабу Американсь-
кої Армії в понеділок 14.жовтніч о
9 год. ранку в супроводі генерала
Йозефа М.Нарнєя головнокомандува-
ча американських військ в Німеччині
генерала В.Міллера, директора війсь-
кового уряду в Бонні і багатьох
інших вищих американських достойни-
ків прибув до Мюнхену і прийняв параду
ряду військ моторизованої 2. Constabu-
lary Brigade, , що виконує завдан-
ня військової та окупаційної полі-
ції в Німеччині.

Разом з своєю дружиною славнозвісний генерал відвідав експортну баварську виставку, де йому та його співучасникам — генералам передали від імені Баварського Уряду дарунки /переважно порцелянові вироби/. Генерал Айзенговер одержав баварського лева зробленого з порцеляну. Побіді генерал відвідав мішаний табір деспортивних осіб /Українців, Руських, Югославін і Поляків/ на Фраймані.

ଦୁଇମୁହୁରତରେ କାହିଁଏବେଳୁଥିଲୁଛି କିମ୍ବା କିମ୍ବା

НЕБУДЕННИЙ ДЕНЬ.

/Репортаж/.

Бувають дні, які в житті людини лишаються нозабутні, дні, які однаке приходять як завжди неждані, неподільні, випадкові.

Таким чином лишиться в памяті понеділок 14. квітня.

Ринок. Над хмурим басківським центром—столицею, стояв сірий і холодний осінній ринок. Руїни напівзруйнованого міста покривав вогкий туман. Як щодня перед тим вставши вранці ми зібралися на републіканськими мюнхенськими трамваями, їхати до Університету.

Кожного такого ранку мені пригадувались слова земляка Леоніда Полтави:

Одноманітний, сірий день.

Туман лежить на мокрих плитах
Ідем по вулицях, ідем,
Щоб ні знайти, сні згубити.

Доїзджаючи до Ратуші, ми висідали і щоранку любувались пройтись пішки, ніби роблячи фізичну зарядку, прошагаючи від Ратгаузу аж до Університету попри славний пам'ятник Людовіка I, розкішного, але трохи спаленого будинку військової поліції та американської радіостанції /A.F.N. Munich/, Ludwigskirche і до Університету і воріт Зігтору.

Доїно доходячи до
дайврасується Odeons-
platz Reiterstandbild des Kö-
nigs Ludwigs I/+1868/ ми поба-
чили, що американська поліція
здерхувала проїжджі автомобілі і
направляла їх, вказуючи шлях
в інші вулиці.

Вздовж Людвігштрассе було ви-
стяглено в рядок військо - ча-
стини військової та окупацій-
ної поліції.

Довго думати не прийшлося.
Думка раптом промайнула в голові: "Чекають Айзенговера".
Ще вчора переглядуючи часописи читали, що "Генерал Айзенговер - гость англійського короля в Шотландії", "Гість Кембриджського Університету і його почесний доктор", "відвідини генерала Айзенговера в Борліні" і т.д.

І знову відходить з пам'яті
1943 рік, коли проїждаючи через
Перемишль, читали в "Краківських
Вістях" про Айзенговера і аме-
риканську висадку в Північній
Африці.

1944 рік - підготовка європейської висадки.

Генерал Айзенговер в Англії.
Німецькі часописи бути на спо-
лох, чуючи недалеку загибель
свого гітлерівського гнізда.

І пригадую 1945. Порші від-
діли американської армії всту-
пили в Аугсбург. І вже не з
Гебільєвських збріжсніх пі-
сань, а з спрощеніх. Дівочеч-
них американських відозвів до
населення вичітуємо підпис:

3 ПРЕСИ.

БАНДУРА РОБИТЬ ПРОПАГАНДУ.

Автор статті "Bandura Chor spielt für UNRRA Universität" в "DP Express" прочитавши статтю "Про морську вандрівку бандури" в "Студентських Вісٹях" ч. 20. довго не міг прийти до себе., ані зібрати своїх думок від святого збурення. Здається, що в такому не завжди для письменницької творчости рекомендованому духовому стані написав він в "Студентських Вісٹах" ч. 24-25 статтю п. н. "Через ту бандуру"...

Тут на цьому місці не буде нашим завданням упорядковувати поодиноких думок цієї статті в певні регулярні твердження, які можна б було уважати критикою думок моєї попередньої статті. Читаєві, який застравляється над тим, що читає, приходиться довго думати, щоб зрозуміти наміри автора, коли він писав про "суверенне пояснення згідно етимології слова бандура", або наражену на сміх критику увертури. Революційне "es wird angekommen" ніяк не оправдує шановного автора від писання річевих нісенітниць в чужих газетах, ще на першій сторінці і то про речі, що належать до української культури. Різних історичних гіпотез було чимало; треба застановлятися орудуючи ними. Мені дотепер не зрозуміле, чому шановний автор статті в "DP Express" на вів якраз "quod erat demonstrandum" гіпотезу про XI. вік, Київ і "пандорі"; гіпотезу, якої в українській етнографії николи не було. Коли б був він написав, що бандура прийшла з Туреччини, та що це пerekручена назва "там-бур", або коли б був написав, що вона прийшла таки quod erat demonstrandum з Англії, але ... в XVI. столітті, тоді ніхто цього не назвав би "гумористично-етнографічними революціями". Це гіпотези, які можна в разі потреби аргументувати, коли вони зустрінуть критику. Треба отже у всіх серйозних, навіть пропагандивних статтях теж і у чужій пресі писати деякі твердження продумавши, а не без застанови "відваливати" цілі абзаци з чужої преси яка звичайно не має зеленого поняття про нашу культуру. У всікому разі таким методом і такою пропагандою далеко не заїдемо.

Авторові статті в "ДП-Експресі" не ходило про написання якоєсь "вичерпуючої історично-етнографічної монографії про бандуру", яка б мала дочекатися опісля незаслуженої та розторочуючої критики "новіших етнографів". Вважаю, що шан. автор на таку критику ще довго буде ждати, аж доки не напише правдивого субстрату для річової дискусії, про історію бандури. І я теж, хоча не спец, а тільки любитель кобзарського мистецтва, підоожду до цього часу зі своїм в тій справі скромним словом. Натомісць зараз хотів я звернути увагу на інший момент, над яким шан. автором хотілобся уже зовсім подружньому підискутувати. А саме: Звернена була увага на пропагандивний момент виступу "хору Бандура". Тут, хоча автор є зовсім правильної думки про потреби використування подібних моментів також для виступів у чужій пресі для познайомлення чужинців з українським питанням, але криється тут певна небезпека. Ця небезпека лежить уже в області проблематики українського народного мистецтва та національної культури. На жаль, це ціла трагедія/ національне мистецтво не завжди іде паралельно з вимогами та завданнями пропаганди серед чужинців, а пропаганда паралельно з мистецтвом взагалі. Над цим питанням хотів я зупинитись, використовуючи для цього нагоду, хоча само воно виходить вправлі уже поза рамці нашої полеміки про бандуру. Сам успіх серед випадкової публіки може бути усанкціонованням певних викривлень мистецьких виквітів на-

ціональної культури, що творилася сотками літ цілим народом. Втрати органічного звязку з рідними землями є особливо сиріальним грунтом для таких небезпек, які в результаті можуть принести замісць презентації національної культури відчуження від неї та від її завжди живих джерел, втрату національного обличчя та зівянення певного мистецтва. Це мусить робити нас заздалегідь обережними та наказувати для цих справ застосовувати стррігі критичні мірила всяких в тій ділянці експериментів а навіть успіхів. Хай тих кілька зауважень до уваги візьме і "хор Бандура". Джерелом найбільших небезпек в тій ділянці вважаю певного роду мистецький опортунізм, спрямовані виключно на спорт, орієнтацію на смак пересічної чужинецької Ділі-публіки, та орієнтацію на ефект як на останню і найвищу ціль мистецтва. Це породжує занехтування цієї ролі і тих виховних завдань, які національне мистецтво має сповнити перед своєї суспільноти. "Мистецтво це сумління народу" - каже Ю. Косач. Ці повні змісту слова прекрасно характеризують значення нашого кобзарства. Його завдань та успіхів не вимірюється тільки оплесками "брава". Свята місія кобзи в минулому не сміє діждатися нужденої ролі сензаційного номера в якомусь бродвейському варіє!

В хорі "Бандура" даються спостерегати деякі загрозливі для дальнього розвитку українського кобзарства симптоми. Ці речі непокоять кожного, кому на серці лежить дальший розвиток українського мистецтва. І це заставляє до писання деяких зауважень, що не приєднуються до дитирамб, часто безкритичних пеанів рецензентів хору "Бандура" у нашій пресі.

З. Ш.

МАНДРІВКА ПО МЮНХЕНСЬКИХ ТЕАТРАХ.

"Der trojanische Krieg wird nicht stattfinden!"

Мюнхенський "Kammerspiele" як драматичний театр безумовно має право сьогодні претендувати на мистецький пріорітет цілої Німеччини. У репертуарі сезону 1946-47 помітне місце займає твір найбільшого французького драматурга ХХ-го століття Jean Giraudoux /1882-1944/ "La Guerre de Troie n'aura pas lieu".

/Не буде троянської війни!/. Цей твір написаний ще в 1935 р. зачислити можна до перлин драматичного письменства світу. В "Kammerspiele" бачимо його в постановці Мартіна Геллберга при співчасті відомих драматичних сил німецьких сцен та фільму.

В драмі Жірадо бачимо багато оригінального новаторства. Сам він казав: "Я не розумію драматичної архітектури інакше, як тільки як артикуловану сестру музичної архітектури". Тому в його творах знаходимо багато ірраціонального, часами навіть парадокального, часами це створює враження на перший погляд якоїсь гостроумної куріозної гротески. Світ Жірадо сприймає як справжній мистець. Він його бачить як завершену цілість, де поруч та понад ratio живе, пульсує та діє якась могутня вічна "душа всесвіту", що вже є по той бік пізнавального. Її може доторкнути музичне мистецтво. І її досягає теж драма Жірадо. Маєте враження, що драматичні процеси на сцені відбуваються поза чосом і простором, неначе в якомусь напівсоні. Дієві особи - це наче втілення тих позавимірних ворушінь людської душі. При тому Жірадо при всій безмірній глибині вміє цілій драмі надати прикмет легкосприймальності, часами навіть забавності. Це можна взяти за рахунок його, франузам притаманного темпераменту.

Ціла акція відбувається в Трої на передодні троянської війни. Гектор, /відомий фільмовий артист, одночасно молодий надійний німець-

кий драматург - знаменитий Alex von Ambeser/ це прекрасно вирізблена драматична постать. Він хоче відвернути те, що призначила невмоміла доля. Він - втілення прагнення до миру, добра, краси та справедливості. Його змагання, не допустити до нещастя війни, повні надзвичайного драматичного напруження та багаті в могутні експресійні моменти. Разом з ним Андromаха /Godella Orff/ та Касандра /Olly Schreber/. Його антитодум це вузол: Парис /Ulrich Beiger/, Олена /капітальна Maria Niklisch/, Дамоклос /знаменитий Ulrich Folkmar/, гесметер та інші. Всі вони наче темні сили нещастя та зла. В першому акті дія губиться ще в діалогах. В другому багатому крім цього в дуже добре побічні сцени, вона прибирає на виразності, в третьому стає просто яскравою, та доводить до кульмінаційної точки. Причалють до берегів грецькі кораблі, та в Трої зявляються грецькі послі Одісей, та Аякс. Розмова Гектора з Одісеєм /Gerhard Just/ підносить дію на найвищі щаблі напруження. Важиться: буде війна, чи пі? І ось, те, що Андromаха має такий самий вираз очей, як Пенелопа, заставляє Одісея простягнути руку Гекторові. Троянської війни не буде!! Але тепер щойно відчуваєте, що драматичне напруження дібгає своєї кульмінаційної точки. Доля, призначення іще не сказала свого останнього слова. Андromаха затулює рука; не хоче нічого знати, ні бачити, поки не впаде це останнє слово. І вони приходять: Зявляється паній Аякс /Hans Christ, Blech/ нерозважно підходить до Андromахи; Гектор вихоплює меча. Аякс втікає. Але зявляється "Троянський поет" Дамоклос, він побачивши обнажений меч, кричить: "Вуйна!" Гектор пробиває його мечем. Надбігають інші. "Троя. 'еки всі" творить свій останній твір: він умираючи кричить: "Це зробив Аякс!" Ніхто не вірить Гекторові, що це Гекторове діло. Ніщо не спинить рішучої долі: товпа біжить і вбиває грецького посла, Аякса. Андromаха розтулює рука: Війна!

Песа закінчується повними тарас: у словами: "Троянський поет мертвий, - слово має грецький поет!" Відкривається велика брама і бачимо Олену в обіймах 15-илітнього Троіліуса.

В пісі є місця, де вміло введена музична ілюстрація /Otto Rosenberg/ видатно причинюється до піднесення драматичного моменту.

III.

ПІД РЕДАКЦІЄЮ

ВІД РЕДАКЦІЇ.

Заповіджений але не використаний в цьому числі матеріал буде використаний в наступному,

В наступному числі містимо:

1. майбутнє УНРРА Університету.
2. життя високих шкіл.
3. Студентське життя.
4. Статтю: "Наше вчора, сьогодні і завтра", та інше,

ПІД РЕДАКЦІЮ

СПОРТОВА СТОРІНКА.

Вияснення.

З огляду на бржк місця в минулому числі /"С.В".ч.26/ була дуже скорочена спортова сторінка. Крім цього трапилася помилка в скороченні; в замітці "Футбольна зустріч між УССК-ом і Дніпром /Бамберг/" слід читати: "Відзначились грачі з з УССК-у Стасюк, Дейчаківський і Смішкевич.

УССК : Чорногора /Авгсбург/

0 : 0.

В неділю 13 ц.м. виїздила дружина УССК-у до Авгсбурга де розіграла другі з черги змагання за містечко круга порушнів з тамтешньою Чорногорою. Змагання покінчилися новиріщеним вислідом. Дружини виступили в таких складах: УССК - Сорочинський, Красиченок І, Стасюк, Петров, Дейчаківський, Митрович, Купецький, Стадниченко, Звонок, Смішкевич, Байко.

Чорногора: Білоконський, Шмігель, Клим, Савка ІІ, Кметь, Ащудляк, Драгобицький, Клименко, Савка І, Курка, Млинар.

Ціла перша половина проходила під знаком сильної переваги студентів, що грізими атаками раз-по-разе непокоїли ворота гостів, що їх, однак, змогла розпучливою обороною не дозволила стрілити воріт. В другій полугрі УССК грав проти сонця, Чорногора мав більше з гри. В 69-ій хв. карний коп до Чорногори стрілле Смішкевич воротареві в руки. Після цього до голосу приходить знову УССК, але його напад не зумів здобути рішуча воріт.

Друміло Чорногори випала назагал добре, хоч в другій полугрі заграла досить брутально. Найкраще заграв Савка і в нападі; УССК заграв жартовано і спокійно, а нерішений вислід криється до певної міри студентів. На спеціальніс пірвінні заслуговують: Стасюк, Дейчаківський і Звонок.

Суддював необективний п.Андрюхович.

Цікаво, направду, чому так відомий суддя звідомо не захотів перевести змагань безсторонньо, не допускаючи до смішних монументів на гриці.

УССК I б: Богун /Розенгайм/ 1 : 3 / 1 : 0 .

В першій полугрі переважає УССК, що гарним стрілом Теслюка здобуває одинокі ворота. Після перерви більше з гри мають господарі, що їм вдається здобути 3 воріт й цим самим вирішити змагання в свою користь.

Суддював слабо п.мгр. Савицький.

Змагання за першество ДП 5-го дистрикту у відбиванці, що тривали від 9 - 13 ц.м. принесли студентам зовсім заслугено друге місце після Русі зі Шляйсгайму. Відбиванцям УССК-у довелось змагатися із найкращими дружинами американської зони.

Перемігши литовську дружину з Розенгайму 2:0

Лева 2:1

Мостінген 2:1 і

Бад Веріс-

гофен 2:0 УССК увійшов до фіналу, де, однак, не зміг встояти перед твердою дружиною Русі й програв 2:1.

До змагань цих виступів УССК в складі: Баранецький, Дроздовський, Лялечич, Лисенко, Стасюк і Остапчук.

Шаховий турнір УССК-у триває. Змагання проходять із великим зацікавленням. Найбільшу скількість здобутих точок має Мотиль. Добре теж грає: Грибович, Курій, Голинський.

ПОДЯКА.

Провід УССК-у складає отсим щиру подяку Голові Українського Комітету в Розенгаймі пану Гнатківському за прихильне прийняття наших спортсменів після змагань в дні 13. жовтня ц.р. Провід УССК-у.

С Т У Д Е Н Т С К І ВІСТІ

НЕДІЛЯ 20. жовтня 1946.

На спортивній площі коло Студентського Гуртожитку Доїзд трамваем 4 до кінцевої зупинки Рамерадорф/

Відбудуться між дружинами
"Довбуш"/Фрайман/ - УССР.

За мистецтво мюнхенської області.

Початок о 15 год.

ရုပ်ပန်စံနှင့်ရုပ်ပန်လုပ်မှုတွင် အကြောင်းအရာများ

На цій же площі о 13 год. відбудуться змагання за мистецтво кляси першунів

"Дніпро" /Байройт/ - УССК.

ଯେହାନ୍ତିରୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

СПРОСТУВАННЯ Т ВИЯСНЕННЯ.

1. Редакція "С.В." до статті з "Студентських сходин" / Ст. Вісті ч. 26, ст. 11/ спростовує, що культурно-сучасний референт ЦЕСУС-а не був "Одиночим, що погоджувався з рефератом" студента д. Ковалля. Культурно-Сучасний Референт лише підкреслив вартість теми,.. не ці опрацювання або поезм.

2. Жарти в "CAMERA OBSCURA" С.В." по відношенню до Культурно-Суспільного Референта ЦЕСУС-а, не мали на меті понизити вартість його цінної праці в студентському житті.
Всі жарти в "CAMERA OBSCURA" мають характер дружніх шаржів.
Заявляємо, що ми не мали і немаємо наміру кого небудь ображати.

Адміністрація "С.В". звертається до студентських Громад і Секцій:

1. Територіальній Секції в Берхтесгадені,
 2. УСГ Гутсоург
 3. УСГ Гайдельберг
 4. УСГ Гіршберг
 5. УСГ Регенсбург
 6. УСГ Ерлянген
 7. Територіальній Секції в Міттенвальді,
 8. Територіальній Секції на Фраймані

Просимо якнайскоріше
заплатити належність за
вислані часописи.

ФФФФФФФФФФФФФФФФФФФФФФФФ
ЗАУАЛЕННЯ.

Редакція "С.В." зауважує,
що в цьому числі з дуже по-
важних причин трапилось
багато помилок. Уважний
читач! У зможе виправити
при читанні.

ОГЛАДОШЕНИЯ

Наступні сходини редакційної Колегії "С.В." відбудуться в понеділок 21. жовтня 1946 р. о год. 2.³⁰ по півдні.

Наступне число "С.В." /ч.28/ вийде в неділю 27.4.46.

Адреса Редакції і Адміністрації: **München 8. Führich Str 53 2/2.**

